

یادگیری ترکیبی در آموزش

جعفر سرپوش

دانشجوی کارشناسی، گروه علوم تربیتی، واحد آبدیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران

Jafarserpoushy@gmail.com

آرش حیدری

دانشجوی کارشناسی، گروه علوم تربیتی، واحد آبدیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران

چکیده

یادگیری ترکیبی به رویکرد آموزشی اطلاق می شود که در آن تلفیقی از آموزش حضوری و آنلاین ارائه می شود. بدین ترتیب که برنامه درسی بررسی شده و باتوجه به اهداف و ماهیت درس در مورد بخش های حضوری و غیرحضوری برنامه تصمیم گیری می شود. بدین ترتیب از مزایای هر دو نوع سیستم آموزش حضوری و آموزش آنلاین استفاده شده و مطالعات نشان داده اند که کارایی سیستم ترکیبی از کارایی هر دو سیستم به تنهایی بیشتر است. یادگیری سرآغاز نیاز به تکامل و بهتر شدن است. بدیهی است که هرچه علم و دانش بشری تکامل و توسعه بیشتری پیدا کند، نیاز به تحول در یادگیری و ساز و کار آن بیشتر خواهد شد. امروزه آموزش های الکترونیکی در حال جایگزین شدن با شیوه های سنتی است. از طرف دیگر این آموزش ها نیز دارای محدودیت خاص خود هستند و نمیتوانند جایگزین آموزش سنتی (چهره به چهره) شوند. بنابراین با وجود مزایا و معایب هر دو روش، متخصصان را بر آن داشت تا روشهای مختلف را با هم ترکیب کنند و معتقدند یادگیری ترکیبی، یک رویکرد اثربخش برای حل این مشکلات ناشی از روشهای آموزشی می باشد. ناگفته پیداست که مانند تمام روشهای یادگیری، هدف اولیه و اساسی این روش نیز کاهش هزینه ها و بالا بردن کیفیت خروجیها است.

واژگان کلیدی: یادگیری ترکیبی، آموزش الکترونیک، سند چشم انداز